

AKO PRIJAŤ DUCHA SVÄTÉHO? 1. ČASŤ

Rodinná katechézka 37-2018 (557)

www.inky.sk

týždeň po 20. 5. 2018

POZNÁMKY A ŠPLECHY ZO STRETKA

Ak nemáme prosieť o Dar Ducha – lebo nám už bol daný – prečo potom sa modlíme či spievame „Príď, Duchu Svätý“ a podobne?

Predstavme si to tak: My sme ako ľudia žijúci v byte a Duch Svätý je ako niekto, kto k nám prišiel, aby s nami žil a práve zvoní za dverami.

- Ak otvoríme dvere a povieme: „Vítaj, nech sa páči, príď a vstúp!“ – je to presne to, čo máme urobiť a toto slovo „Príď!“ je pozvaním Ducha, ktorý už prišiel, aby vstúpil do nášho života, do nášho spoločenstva, do našej farnosti,...
- Ak Duch už vstúpil a my voláme „Príď a udeľ nám svoje dary“ – aj to je v poriadku, je to podobné volanie, ako keď manželka volá na muža „Pod“ a dones kliešte, zase nám tečie kohútik...“ ☺

Ale iste by bolo trochu mimo, keby Duch Svätý zvonil pri dverách nášho srdca – a On to už od okamihu krstu robí – a my by sme nešli otvoriť dvere, ale namiesto toho zobrali telefón a začali v modlitbe volať do Neba k Otcovi, aby nám už toho Duch Svätého konečne poslal, skúšali sa dovolať Duchu, aby už k nám konečne prišiel. A potom – pretože dvere sme stále neotvorili a Duch teda stále vstúpiť nevstúpil – si sklamané sadneme v našej prázdnej a opustenej obývačke srdca a začneme nariekať, že nám Boh Ducha Svätého stále nedal, neposlal, my Ho nemáme, my nie sme tí vyvolení a podobne...

Ako vyzerá prijatie Ducha Svätého?

Hovorí sa mu už od čias apoštolov „Krst v Duchu Svätom“:

„Keď som potom začal hovoriť, zostúpil na nich Duch Svätý, tak ako na začiatku na nás.“¹⁶ Vtedy som si spomenul na Pánovo slovo, ako hovoril: „Ján krstil vodou, ale vy budete pokrstení Duchom Svätým.““ (Sk 11,15-16).

Podrobne ho opisuje Lukáš v Skutkoch apoštolov: *„Kým bol Apollo v Korinte, Pavol pochopil po horných krajoch a prišiel do Efezu. Tam našiel akýchsi učeníkov a povedal im: "Dostali ste aj Ducha Svätého, keď ste uverili?" Oni mu odvetili: "Ani sme nepočuli, že je Duch Svätý." On sa opýtal: "Ako ste teda boli pokrstení?" Oni odpovedali: "Jánovým krstom." Pavol povedal: "Ján krstil krstom pokánia a hovoril ľudu, aby uverili v toho, ktorý prichádzal po ňom, to jest v Ježiša." Keď to počuli, dali sa pokrstiť v mene Pána Ježiša. A keď na nich Pavol vložil ruky, zostúpil na nich Duch Svätý; i hovorili jazykmi a prorokovali. Spolu ich bolo asi dvanásť mužov“ (Sk 19,1-7 SSV)*

V Cirkvi bol vždy prítomný, od najstarších čias máme o ňom svedectvá:

„My, ktorí sme sa znovuzrodili skrze sviatosť krstu, zakúšame maximálnu radosť (maximum gaudium), keď v sebe cítíme prvé záchvevy Ducha Svätého. ... Začíname vnikať do tajomstiev viery, sme schopní prorokovať a hovoriť s múdrosťou. Stávame sa pevnými v nádeji a dostávame dary uzdravovania...“ (Sv. Hilár, 4. storočie)

„Každý, kto bol pokrstený, hneď hovoril v jazykoch, a nielen v jazykoch, ale mnohí prorokovali; niektorí konali mnohé iné obdivuhodné činy.“ (Sv. Ján Zlatoústý, 4. storočie)

„...[spoznáte Ho v] znameniach, skrze ktoré pocítite, že Duch, ktorého ste prijali v krste, vo vás pôsobí ... plynutí duchovnej reči ... poznání oboch svetov ... radosť, jasanie, plesanie, chvála, velebenie, piesne, hymny, ódy.“ (Jozef Hazzaya, 8. storočie)

... až podnes:

„...víkend v stredisku Spode House zameraný na proroctvo pod vedením dominikána Simona Tugwella. Zúčastnil som sa ho a prvýkrát som zažil hovorenie jazykmi. O pár dní neskôr som sa v Birminghame modlil s niekoľkými ľuďmi, ktorých som stretol počas onoho víkendu. Moji traja spoločníci spievali v jazykoch. Odrazu som pochopil, že sa k nim môžem pridať a tak som aj spravil. Nikto na mňa nekládol ruky, ale okamžite som spoznal rozdiel v radosť a túžbe chváliť Boha.“ (Peter Hocken, kňaz, 1971)

„Spomínam si, ako som bol v Los Angeles a slávil omšu so svojou neterou a jedným priateľom. Keď som po francúzsky prečítal evanjelium a chcel som ho komentovať, stalo sa mi čosi zvláštne: pocítil som, akoby mi stúplo líce, a začal som hovoriť niečo, čomu som nerozumel. Nebolo to ani po francúzsky, ani po anglicky, ani po španielsky. Prekvapene som zvolal: „Len mi neho-vorte, že práve ja dostanem dar reči...“, „Už sa tak stalo, ujo,“ odpovedala moja neter. „Hovoril si v jazykoch...“, Vysmieval som sa z daru reči, a Pán ma ním obdaril vo chvíli, Keď som išiel kázať. Tak som dostal tento úžasný Boží dar.“ (Emiliano Tardiff, kňaz, 1973)

A aký je jeho vzťah ku krstu sviatosťnému, ktorý sme dostali väčšina pri narodení?

„Filoxenus hovorí o dvoch krstoch, o jednom prijatom v detstve a o druhom prijatom o niekoľko rokov neskôr. Toto delenie by sa mohlo aj nesprávne chápať, lebo Filoxenus v podstate verí, že "druhý krst" je len neskoršou aktualizáciou prvého. - O prvom krste hovorí: "Naším krstom je Duch Svätý." - Životom podľa evanjelia, vzdávaním sa seba samých dozrieva vnímanie Božského

života, ktorý nám bol daný pri prvom krste, ale ktorý sme vtedy nepocítili, v "opravdivú skúsenosť poznania Ducha" pri druhom krste. Ján Apamejský (1. polovica 5. storočia), podobne ako Filoxenus, píše o dvoch krstoch. Druhý je tiež neskoršou aktualizáciou prvého. V druhom krste sa človek plne zmocňuje "sily svätého krstu." (Kilian McDonnell, George T. Montague: ROZDÚCHAVANIE PLAMEŇA)

„Pre veľa ľudí môže byť pojem „byť pokrstený v Duchu Svätom“ neznámy. Je prevzatý z Písma, táto skúsenosť sa opisuje v Skutkoch apoštolov, v 2. a 11. hlave. Ducha Svätého sme prijali v krste. Okrem toho prijímame ho aj počas celého života v Eucharistii a v ostatných sviatostiach. Je to s ním ako s darom k narodeninám. Keby sme dostali darček a kochali sa len jeho krásnym obalom, a nesnažili sa ho otvoriť, nikdy by sme nemohli použiť jeho obsah. Obsah je to, čo má hodnotu, a nie obal, škatuľka, teda vonkajšok. Tak je to aj s pôsobením Ducha Svätého. Ducha Svätého dostávame od samého Ježiša, ktorý sľúbil: „Pošlem vám svojho Ducha a on vás poučí o všetkom.“ Krst v Duchu je otvorenie sa darom a moci Ducha, ktoré prijímame prostredníctvom krstu, aby sme porozumeli sviatostiam a ich sile. Krst Duchom nám pomáha porozumieť všetkým darom, ktoré sme dostali, aby sme mohli rásť vo svätosti. Prostredníctvom krstu Duchom samy sviatosti nadobúdajú hlbší zmysel.“ (Briege McKenna)

Ak sa vrátíme k obrazu z prvej otázky:

- Sviatosť krstu je okamih, kedy Duch Svätý prišiel k nám, aby s nami žil. Stojí za dverami nášho srdca, pripravený vstúpiť a zvoní na zvonček, aby sme Mu otvorili a vpustili Ho dovnútra.
- Krst v Duchu Svätom je potom ten okamih, kedy dvere otvoríme a Duch Svätý skutočne vstúpi a začne s nami žiť.